

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra KAMMERATER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127433311856/facsimile.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Gang vor Forlovelse var hævet? Var Du meget bedrøvet?

HENRIK. Var Du?

ELLEN. Svar Du først mig.

HENRIK. Men saa bliver Du ikke vred, naar jeg siger Sandheden?

ELLEN. Nej, naturligvis.

HENRIK. Ja, for ser Du. Ærlig talt *var* Bedrøvelsen ikke saa stor. Naturligvis maatte jeg jo lade lidt fortvivlet, og de første 8 Dage gik jeg rundt med et højtideligt Ansigt og lod mig trykke deltagende i Haanden. Men i Grunden var jeg lumsk glad over, at jeg igen var fri og ikke behøvede at tage alle de Forlovelseshensyn.

ELLEN *spydig*. Aa, Du tog Dig ellers ikke dine Pligter saa tungt.

HENRIK. Men alligevel — en vis Forsigtighed var man dog nødt til. Og nu var jeg saa fri, Du — aa, saa fri, og saa havde jeg ikke alle de kedelige Breve at skrive.

ELLEN *inderligt*. Ja Brevene, *de* var slemme, hu ha. Og *vi* havde det dog forholdsvis nemt, for jeg var da mest hjemme her i Byen.

HENRIK. Jamen saa de daglige Besøg hos Jer. Kan Du huske, hvor vi sad og hang over hinanden og ikke vidste, hvad vi skulde sige? . . . Nu skal jeg forresten fortælle Dig noget morsomt. Kan Du tænke Dig — min gode Ven Strøm gik hen og brød med mig, fordi jeg fortalte ham, at jeg havde været ude at more mig samme Aften som Forlovelsen var hævet. Han blev saa dydig indigneret paa dine Vegne, at han fra det Øjeblik ikke vilde have mere med mig at gøre.

ELLEN *medlidende*. Aa han — han har jo ogsaa altid været saa sart. *Nysgærrig, ivrig*. Men var Du virkelig ude at more Dig samme Aften?